

Achter al onze gedachten schuilt de wens gelukkig te zijn.

NIEUWSBRIEF.

Jaargang 28 november 2015

Aan alle leden, donateurs, fysiotherapeuten en adverteerders.

Het jaar 2015 zit er weer bijna op; we hebben dit jaar als bestuur driemaal vergaderd en tweemaal de landelijke besturenvergadering van het Reumafonds bijgewoond, een in Amersfoort en ook een keer in Maarsssen.

De Bechterewgroep heeft dit jaar weer deelgenomen aan het internationale volleybaltoernooi voor Bechterew patiënten in stadion Galgenwaard in Utrecht. Ze hebben zelfs een wedstrijd gewonnen.

Er zijn verschillende leden actief geweest in de collecteweek van het Reumafonds. Hier kunnen we nog wat mensen voor gebruiken. Denkt u "ik wil ook wel een paar uurtjes beschikbaar stellen om te collecteren" neem dan contact op met het bestuur.

Tijdens Wereldreumadag op 12 Oktober heeft het bestuur gezamenlijk met het Amphia ziekenhuis, afdeling Reumatologie, en revalidatiecentrum Revant acte de préséance gegeven tijdens een inloopmiddag. Deze middag werd gezellig druk bezocht waarbij we ook leden van onze vereniging mochten begroeten. Daarnaast waren er interessante lezingen door de reumatologen en een van de reumaverpleegkundigen. Niet te vergeten de oefensessies, waar volop gebruik van werd gemaakt.

Wij kunnen U nu zeggen dat het prima gaat met RPV De Baronie; de beweeggroepen en andere activiteiten konden als vanouds doorgaan, er melden zich nieuwe leden en de vooruitzichten zijn goed. We vonden met Jolien en Jolanda ook twee nieuwe therapeuten, die zich intussen helemaal bewezen hebben.

Het bestuur hecht er echter veel waarde aan dat onze vereniging financieel onafhankelijk zal zijn. Al veel leden hebben de oproep van het bestuur "ieder lid zoekt een donateur" beantwoord, maar er zijn eigenlijk ook (te) veel leden die hier nog niets aan hebben gedaan. Wij hopen dat we nu ook op hen mogen rekenen!

De feestdagen komen er weer aan en het jaar is haast ten einde. Voor het zover is willen wij alle donateurs en ook onze adverteerders bedanken voor hun (geldelijke) steun, zonder hen wordt het bereiken van onze doelstellingen immers heel wat moeilijker!

Wij wensen u en de uwen mooie en fijne feestdagen en een voorspoedig 2016.

Het Bestuur van RPV De Baronie,
Jeannette, Rien en Sjaak.

WERELDREUMADAG 2015

Na mijn herhaalde e-mailberichten en de meldingen op de website kan het u niet ontgaan zijn dat ook RPV "De Baronie" deelnam aan de inloopmiddag in het Amphia Ziekenhuis aan de Langendijk in Breda.

Op de middag van 12 oktober jl. hebben voorzitter Sjaak en secretaris Rien een kleurrijke en opvallende "stand" ingericht in de beschikbaar gestelde ruimte in het ziekenhuis. Zoals te zien is op bijgevoegde foto's was ook onze vakfotograaf Kees Embregts met zijn camera van de partij en heeft hij leuke foto's gemaakt.

Een tweetal foto's zijn speciaal gemaakt in het kader van de campagne "High 5 for World Arthritis Day. (zie ook de website

<https://www.thunderclap.it/projects/31447-high-5-forworld-arthritis-day>) **Hoe meer mensen meedoen met deze actie, hoe meer mensen we wereldwijd kunnen bereiken om zo aandacht te vragen voor de impact van reuma.**

Revant-revalidatie-arts Natasja Springeling neemt bij Kees Embregts een krachttest af, score: fors bovengemiddeld. Echte krachtpatser!

Ook ik laat mij door Revant-fysiotherapeute Jolanda van Poppel (vanaf 31 oktober 2015 therapeute bij De Baronie) die die test afnemen. Ik ben echter niet zo sterk; maar net bovengemiddeld....

Wij kunnen terugkijken op een geslaagde inloopmiddag; gezellig druk en volop belangstelling voor onze stand en promotiemateriaal.

Verschillende leden van onze vereniging hebben als vrijwilliger deelgenomen aan de "demo-oefengroepjes" bij de fysio- en ergotherapeuten van Amphia. Deze deelname werd zéér gewaardeerd! Fijn dat zij hebben meegedaan.

Belangrijk is ook dat wij het contact met de reuma-afdeling van het Amphia hebben kunnen verbeteren. Over en weer zijn nu namen en gezichten bekend en kennen ook zij de "nieuwe" reumapatiëntenvereniging De Baronie.

Rien Anthonissen.

Belevissen van de Kerstman

Vanmorgen vroeg was hij opgehaald door Rednoos. Hij had afscheid genomen van Klausje en Santaatje en zijn vrouw Clausine een zoen gegeven. "Kijk je goed uit" had ze gezegd, "alle cadeaus op tijd leveren, iedereen wacht op je en bovendien moet jij nog vele jaren mee". Rednoos zette er een vaartje in; de straten waren ook goed begaanbaar, veel sneeuw en heerlijk glad. Het arrensleetje zoefde door de straten, op weg naar het vliegveld, waar zijn intercontinentale arrenslee op hem wachtte. Rednoos had zijn bemanning opgetrommeld. Kostte overigens geen moeite, want alle rendieren willen met de Kerstman de lucht in.

Het koppel rendieren onder leiding van Rednoos kwam steeds beter in cadans, de snelheid werd steeds groter en terwijl het vliegveld Ysensneeuw van Koudstad, Finland, achter hem in de sneeuw en wind verdween, verzong hij in gedachten. Lange reis voor de boeg, in 24 uur rond de wereld, reizend met de nacht mee. De wind stoeide door zijn baard, sneeuwvlokken werden door zijn vliegbril vakkundig uit zijn gezichtsveld verwijderd. Hij overdacht hoe hij als Kerstman was verkozen. Als Syriër was hij jaren geleden vanuit de warme woestijn naar het koude Noorden vertrokken. In het begin was het moeilijk geweest maar na een aantal jaren was hij er zo goed aan gewend dat het geen belemmering meer was. Ook zijn baard was mooi glanzend wit geworden en hij sprak zijn wereldtalen.

Plotseling maakte zijn arrenslee een scherpe bocht naar links en dook naar beneden. De rendieren onder aanvoering van Rednoos stoven op de grond af. Via de intercom vroeg hij, nog niet echt in paniek (hij had zijn gordel niet om en de parachute lag achterin onder alle cadeaus), maar toch een beetje ongerust aan Rednoos wat er gebeurde. "Ziet u dat niet?", zei Rednoos, "dat mooie groene grasland onder ons, tijd om te tanken". Hij bedoelde natuurlijk een lekker vers hapje gras nemen. Dat is natuurlijk één van de problemen tegenwoordig. Door de opwarming van de aarde, smelt er steeds meer sneeuw en ijs waardoor er steeds meer van deze noodstops zullen komen.

Eigenlijk is dat nog niet zo erg als wat zijn collega Sint Nicolaas meemaakte de afgelopen jaren. Die wordt beschuldigd van racisme. Zijn knechten zijn van origine zwartgemaakte pieten, die het kinderfeest helpen. Gelukkig heeft Sint Nicolaas een grote fanclub die het voor hem opneemt. "Misschien krijg ik dadelijk de dierenbescherming op mijn dak!?"

De landing op het grasveld is goed; geen gehobbel maar gladjes. De ijzers van zijn arrenslee zijn ook kennelijk goed bruikbaar op sappig gras. Tijdens het opstijgen gaat het mis; hij keek niet goed naar rechts en daarom zag hij niet dat er in de bocht een grote kei lag. (Die verrekte Bechterew ook) Zijn linker ijzer wordt beschadigd en staat nu krom waardoor de arrenslee naar links trekt. Maar gelukkig weet Rednoos het geheel goed in balans te houden.

Weer in de lucht mijmert hij verder. Vreemde cadeaus heb ik eigenlijk bij me. Was het vroeger een doos lekkere sigaren met goede cognac, tegenwoordig is het veel computerspul en medische apparaten. Eén daarvan is een cryecooler, een soort koker waar je in kunt gaan staan en die je kan afkoelen tot -180 graden Celsius. Schijnt goed voor de reuma te zijn. (Altijd gedacht, dat warmte beter voor je was dan kou.)

De kerstman schrikt op uit zijn gemijmer; ze maken een glijvlucht naar beneden. Ze zijn aangekomen in Japan, hiervandaan zou hij met de nacht meereizen. Van Oost naar West. Gelukkig was het bij hem thuis deze tijd van het jaar de hele tijd nacht en kon hij daar vertragingen opvangen.

Hij wordt opgewacht door zijn staf. Heel het land is weer mooi versierd, met kerstbomen, lichtjes en slingers. Overall hoort hij kinderen zingen, maar ook volwassenen. Het uitdelen van de cadeaus begint. Het loopt gesmeerd en binnen de kortste tijd ligt alles op zijn plaats onder de kerstboom. Een gedeelte van de cadeaus blijft bij zijn staf, die het in de warenhuizen verdeelt. Op naar China. Liedjes klinken daar wat anders maar ook hier ontmoet hij geen enkel probleem. En zo gaat de reis verder.

Na 24 uur komt hij weer aan op het vliegveld Ysensneeuw van Koudstad. Nu hier nog de cadeautjes verdelen. Moe en gelukkig gaat hij daarna naar huis, naar Clausine, Santaatje en Klausje. Nu eerst rusten en dan start de "Cloudfunding", het bijeen halen van centjes voor de cadeaus van volgend jaar weer. Voordat hij inslaapt denk hij: "ik moet niet vergeten om morgen Rednoos wat lekkers te geven."

FAM. WATZEELS UIT PRINSENBEEK

Vanuit de vereniging een warme handdruk en sterkte met het overlijden van uw man Janus en jullie vader en opa.

DE REDACTIE VAN DE NIEUWSBRIEF VAN RPV DE BARONIE WIL LANGS DEZE WEG ALLE LEDEN, THERAPEUTEN, DONATEURS EN ADVERTEERDERS VAN DE VERENIGING FIJNE KERSTDAGEN TOEWENSEN EN EEN GOED BEGIN VOOR 2016.

